

door Stephan Zegwaard

Vorige week lazen jullie in [deel 2](#) dat ik van stek ben gewisseld. De komende dagen voer ik braaf maar kom ik bij aankomst van mijn stek een onaangename verrassing tegen. Een hond vond het nodig om precies op de plek waar ik mijn set-up wil neerzetten, een enorme bolus neer te leggen. Niet naar kijken... gewoon voeren en morgen voor een oplossing kijken! Maarja, normaliter heb ik dan al gegeten en gedronken. De volgende dag ben ik gewapend met een oud plankje terug en schep ik de hoop ellende het water in! Zo... opgeruimd staat netjes! Mijn vertrouwen blijft hoog en ik ben dan ook erg benieuwd als voor de eerste keer mijn rigs te water worden gelaten. De eerste sessie is helaas weer vruchteloos en op een paar piepen na moet ik het voor die avond weer opgeven. De daaropvolgende avond zit ik weer maar wederom helaas zonder resultaat. Ook hier lijkt de vis zich niet op te houden maar tóch plak ik er nog een derde avondsessie aan vast. Er ligt nu ondertussen toch 4 dagen voer op de stek.... dit moet toch een keertje een vis gaan opleveren?

De volgende avond ben ik terug! Helaas treft ik net als eerder weer een onaangename verrassing aan. Het grote nadeel wanneer je in de buurt van de bewoonde wereld zit te vissen. Gelukkig heb ik mijn "gereedschap" in de vorm van het plankje in het riet verstopt, zodat ik deze wederom kan gebruiken. Zo... de stek is weer schoon! (dat dacht ik tenminste....)

Die avond krijg ik verscheidene piepen op alle 3 de hengels maar geen één keer resulteren de piepen tot een daadwerkelijke aanbeet. Sterker nog...wanneer ik alles eens goed bekijk, dan blijken de piepen van duikende fuuten te komen die vlak onder de kant driftig aan het duiken zijn. Grrrrr.....

"Pieeeeeep pieeeeeep" een run!!? Ik spring van mijn stoel en met één stap sta ik naast mijn hengels. De led van de rechter Delkim gloeit na en de waker zakt langzaam weer terug in zijn oude positie. Het fenomeen herhaalt zich en wanneer ik over het donkere water heen tuur, weet ik direct waar mijn ogenschijnlijke aanbeet vandaan komt. Een aantal meerkoetjes zijn driftig aan het duiken en hebben mijn bollen wél gevonden! GVD....het zit niet mee! De Zuidwesten wind begint nu inmiddels serieuze vormen aan te nemen. Ik besluit het nog een uurtje aan te

kijken want morgen is het weer vroeg dag en moet ik weer op het werk ten tonele verschijnen. Helaas gebeurt er niets meer...en ik baal er eigenlijk best wel van. Wederom een harde dobber... en het wordt nóg harder, wanneer ik bij het opuimen van mijn spullen met beide schoenen in de shit trap! godver de godver..... Tja, in deze periode van het jaar is het nu eenmaal vroeg donker en zie je toch niet alles. Dit was de druppel die de emmer deed overlopen... ik ben er klaar mee! He-le-maal klaar mee, tenminste.... op dit water! Ik besluit om linea recta om mijn geluk elders te gaan beproeven... het kanaal. De volgende dag een kleine instant proefsessie leidt tot wederom een blank maar wanneer ik klaar ben verspreid ik in totaal 2,5kg mails op 2 stekken. De volgende 2 avonden voer ik minder mais maar voeg ik boilies toe aan de mais... een prima mixje, zo ziet het er in elk geval uit! Vanavond weer even een sessie... zit er nu dan vis op de stek?

Wordt vervolgd...